

N:o 19.

Af Friherre von Essen, Fredrik: Om bestämmande af viss tid, inom hvilken begärdt gravationsbevis skall vara att tillgå, med mera.

Bland de anmärkningar, som förekomma emot en långsam lagskipning i vårt land, torde den angående tidsutdräkten för erhållande af gravationsbevis vara en bland de lättaste att afhjelpa men därför icke minst befogade. Hvarje affärsman känner huru viktigt det är att inom kort tid erhålla ett sådant bevis och stora olägenheter kunna vållas genom det dröjsmål, som en långsam domare kan åstadkomma.

En enkel bestämmelse i expeditionstaxan, som ålägger domare att inom viss tid, såsom till exempel 14 dagar på landet och högst 8 dagar i stad, meddela gravationsbevis, vore tillräcklig för att betrygga allmänheten för det godtyckliga dröjsmål, som nu ofta förekommer. De nu mera upprättade fastighetsböckerna torde väsentligen underlätta utfärdande af gravationsbevis och sålunda gifva stöd åt denna framställning. I sammanhang härmed torde ock böra stadgas, att sökande egde utbekomma bevis öfver tiden för den ingifna ansökan; att erhålla ett sådant diariibevis eller erkännande af mottagna handlingar vore för öfrigt en rätt, som borde medgifvas hvar man, helst då mycket värdefulla handlingar inlemnas, för hvilka man sjelf står i ansvar.

På grund af det nu anförda får jag sålunda vördsamt hemställa, det Riksdagen behagade besluta:

att i underdånig skrifvelse till Konungen anhålla, det Kongl. Maj:t behagade stadga, det domare på landet skall vara skyldig att utfärda gravationsbevis inom 14

dagar från ansökningens erhållande och att det åligger honom att, om sökanden det begär, mot lösen aflemna bevis öfver den mottagna ansökningen samt att för domstol i stad samma bestämmelser måtte blifva gällande, dock att tiden der inskränkes till 8 dagar; hvarjemte domare å så väl land som i stad vare skyldig att på begäran och emot lösen lemna diariibevis öfver hvarje inlemnad handling.

Om remiss till tillfälligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1886.

F. von Essen.